

ZPRAVODAJ

OV KSČM Praha-východ
ZÁŘÍ 2017

MÍR – BEZPEČÍ - SPRAVEDLNOST

Po horkém létu přichází neméně horký podzim. Vysokých hodnot ale již nebudou dosahovat teploty vzduchu, ale společenské klima. Blíží se volby, to ano, ale jak řekl klasik, kdyby volby v kapitalismu mohly něco změnit, už by je dávno zakázali. Nebo ne? Klima ale houstne nejen sílící volební kampaní. Do ní se zatím příliš nezapojujeme, protože, jak je naším zvykem, se chystáme teprve na závěrečnou fázi. A ta začne až po prodloužených letních dovolených... Plánujeme, jednáme, ladíme. Ano, měli jsme přes léto sérii tradičních akcí, setkání, ale naše vlastní, viditelná kampaň se skutečně rozjíždí pomalu.

Na domácí scéně jsme svědky postupného odhalování dalších kauz, které stojí za ekonomickým a politickým úspěchem miliardáře Babiše. A právě volby ukáží, jestli bude občanům stačit dobře napsaná kniha, kterou ale Babiš nepsal, nebo pár koblih k tomu, aby slepě podpořili další berlusconizaci naší země. Tedy provázání moci ekonomické s mocí mediální a politickou.

Koalice zmítaná vzájemnými rozpory již vládne jen silou vůle, a i když se jí před volbami daří schvalovat některé populistické kroky, jako je navýšení minimální mzdy, do zásadních systémových kroků má daleko. Schválila sice navýšení mezd v oblasti zdravotní a sociální, nicméně trvalo několik měsíců, než se jí podařilo poskytnout nedostatečné prostředky krajům, aby je mohly dále rozdělit přímo cílovým skupinám. Bezproblémově tak řeší pouze vtření se v rámci NATO - schválením přítomnosti našich vojáků v Pobaltí a dalšími kroky ohrožuje

nesmyslně bezpečnost občanů ČR. Nepřispívá k tomu ani chaotická servilní politika vůči orgánům Evropské unie či vůči Vatikánu v podobě tzv. církevních restitucí. Ostatně, stoupající ceny másla jsou jen špičkou ledovce. A rčení, že navýšená minimální mzda postačí k tomu, aby si lidé mohli nízkonákladovkou nakoupit levnější máslo v Anglii, ukazuje mnohem více z podstaty dnešní krize než ekonomické modely...

Pravda, nezaměstnanost u nás je nízká, ekonomika je na vrcholu, ale v kapitalismu nic netrvá věčně. A ani levná pracovní síla a koloniální postavení naší země nám nezaručí, že cyklicky přicházející krize projde netečně okolo nás. Spíše naopak.

Bezpečnosti nepřispívá ani celosvětová situace. Snad nikdy nebyl svět po rozpadu bipolárního světa blíže konfliktům než dnes. Blízký a střední východ, Ukrajina, Venezuela, KLR, Rusko, všude jsme svědky dopadů destruktivní politiky světového čteníka, který se v konfrontaci s klesající rolí Spojených států ve světové ekonomice, nejen ústy Trumpa, chová jako pes utržený ze řetězu...

Je na nás všech, aby byly u nás realizovány nikoliv kosmetické, ale zásadní změny v oblasti ekonomické, právní, sociální a bezpečnostní, které by posílily pozici naší země, naší ekonomiky, posílily dlouhodobou důstojnou životní úroveň občanů a kvalitu života. Je na nás, zda se ČR vydá mírovou cestou k bezpečnému světu... Že k tomu potřebujeme posílit pozice KSČM, je nám jisté jasné. Nejbližší příležitostí k tomu jsou právě podzimní parlamentní volby.

Zdeněk Štefek, člen ÚV KSČM

INFORMACE Z JEDNÁNÍ VÝKONNÉHO VÝBORU

19. zasedání VV OV KSČM se konalo dne **29. června 2017**. Jednání řídil VI. Duník. Úvod byl zaměřen na přípravu červencovo-srpnového a zaměření zářijového Zpravodaje.

Hlavním bodem jednání byla příprava voleb 2017. Diskutovalo se především o rozdělení volebních materiálů – letáků a plakátů do jednotlivých okrsků.

V další části se VV věnoval kontrole plnění úkolů usnesení z 8., 9. a 10. zasedání OV KSČM, která proběhla v letošním roce.

Zd. Štefek podal informaci z jednání vyšších stranických orgánů. Veškeré informace byly uveřejněny ve Zpravodaji.

Další část jednání byla věnována dopracování organizačního rozdělení okrsků a návrhům na jejich vedoucí.

Závěrem proběhla kontrola připravenosti červencové porady funkcionářů a současně nastítněna témata porady, která se bude konat počátkem září.

* * *

20. zasedání VV OV KSČM se konalo dne **27. července 2017**. Jednání řídil Zd. Štefek. Úvod byl zaměřen na přípravu zářijového a zaměření říjnového Zpravodaje.

Hlavním bodem jednání byla opět příprava voleb 2017. Jednalo se mimo jiné o nákupu přenosné zvukové aparatury a rozkládacího stánku.

Opět, jako na minulém zasedání VV, byla provedena kontrola plnění úkolů z usnesení OV. Většina úkolů byla splněna. Nesplněné části usnesení jsou permanentně kontrolovány.

Dále bylo diskutováno organizační rozdělení okrsků. Konečná verze bude zaslána členům OV k připomínkování.

Další část programu byla věnována přípravě 11. zasedání OV, které se uskuteční ve středu 30. srpna 2017 od 16 hodin.

V závěru zasedání VV byla projednávána příprava zářijové porady funkcionářů.

Jan Hádek – člen VV OV KSČM

STRUČNĚ O JEDNÁNÍ KRAJSKÉHO VÝKONNÉHO VÝBORU

VV KV zasedalo ve čtvrtek 17. srpna.

Hlavními body byly volby a vzdělávací cyklus. Z voleb se připravovalo podrobně setkání s kandidáty, které je 31. srpna od 15:30. Diskutovalo se o volebních akcích, inzerci, výlepech a problémech, které se budou rozebírat na ÚOVŠ (výlepy v obcích).

V našem kraji kandiduje 26 subjektů.

Dle sociologa Lubomíra Vacka máme v kraji dobrou pozici, lepší než jinde...

U vzdělávání je problém s klesajícím počtem zájemců i jejich rozdílnou startovací úrovní. Měli bychom hledat všichni nejen nové, mladé, ale i zkušenější soudruhy, kteří se chtějí vzdělávat. A mít pro ně perspektivu, určitým polem zájemců jsou i kandidáti do různých voleb. Ti by mohli, v případě zvolení, slíbit mimo finanční podpory i organizační (třeba vést ZO či okres). Středočeské vzdělávání začne v sobotu 30. září 2017.

Projednávaly se akce k VŘSR (krajská akce se uskuteční 7. listopadu), případný Pamětní list či odznáček a způsob distribuce, bude „dopilováno“ na VV KV 31. srpna.

Zdeněk Štefek

VOLBY

Základní body našeho Volebního programu 2017 pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

Za poctivou práci spravedlivá odměna.

Minimální mzda na 50 % průměrné mzdy a omezení odlivu zisků do zahraničí.

Bydlení jako lidské právo.

Podpora obecní a družstevní výstavby a nízkonákladového bydlení.

Pravidelná valorizace důchodů podle skutečných základních potřeb seniorů.

Jedna státní zdravotní pojišťovna.

Špičková lékařská péče všem, více peněz na léčbu a platy zdravotníků.

Kvalitní vzdělání dostupné podle schopností a potřeb pracovního trhu.

Vyšší sociální a prospěchová stipendia. Ne inkluzi za každou cenu.

Stejně kvalitní potraviny jako za hranicemi.

Obnova norem pro výrobu potravin a posílení naší soběstačnosti.

Svobodná kultura i sport dostupné všem.

Nesmí být jen byznysem pro vyvolené.

Voda, nerostné zdroje i výnosy z nich musí patřit všem.

Páteřní síť energetiky, dopravy a jiných strategických odvětví do veřejného vlastnictví.

Inventura prodeje státního majetku a nepromlčitelnost privatizačních podvodů.

U majetku nad běžnou úroveň trvat na prokázání zdrojů.

Bezpečí doma i na ulici.

Funkční a akceschopné bezpečnostní sbory.

Řešit příčiny migrační krize.

Odmítnout vnucované kvóty na přerozdělování běženců.

Záruky míru ve světě.

Konec zahraničním misím v cizím zájmu, politice zbrojení, válek a provokací.

Ne nehoráznému daru církvím, lživě nazývanému restituce.

Přinejmenším zdanit a urychlit odluku církví od státu.

Zákon o obecném referendu.

Méně byrokracie, více demokracie a suverenity, prostoru pro občanskou iniciativu.

V Evropské unii spolupráce rovného s rovným.

POZOR! VOLBY SE BLÍŽÍ!

20. a 21. ŘÍJNA 2017

ZÍSKEJME CO NEJVÍCE HLASŮ!

Aktuální úkoly pro vedoucí okrsků a základní organizace

Nejdůležitější činností a tudíž prioritou všech ZO a vedoucích okrsků je pro následující dva měsíce (do voleb), aktivní volební kampaň a vše související pro zajištění co nejlepšího výsledku podzimních voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Nezapomínejme, že i náš okres má svá želízka v ohni, která budou potřebovat naši pomoc.

Pro následující nejbližší období nás čekají zejména úkoly spojené s důkladným zmapováním možnosti propagace našich myšlenek, návrhů a, samozřejmě, kandidátů:

✂ v jednotlivých obcích každého okrsku (možnosti prezentace v místním tisku, na výlepových plochách obcí a měst, na veřejných prostranstvích a s tím související finanční podmínky) pozor na změny v novelizaci zákona o propagaci politických subjektů na veřejnosti!

✂ Zjistit počet a umístění výlepových ploch (placených i neplacených v obcích každého okrsku,

✂ zejména pro ZO: zjistit, zda je v silách jednotlivých ZO zajistit výlepy ve svém nejbližším okolí a toto co nejdříve nahlásit vedoucímu okrsku, do něž ZO spadá, popřípadě na sekretariát OV, a to telefonicky – 725 646 019, 602 394 150, mailem ov.prvych@kscm.cz.

✂ Pro ZO a vedoucí okrsků: vytipovat vhodné kandidáty a náhradníky do okrskových volebních komisí ve své obci, ale i do co nejvíce obcí v nejbližším okolí, i když tam nemáme své vlastní ZO!

✂ Pro ZO a předsedy okrsků: podle možností si na OV nebo prostřednictvím členů OV či předsedů okrsků, vyzvednout písemné formuláře pro delegování do OVK (nenechávat to na poslední chvíli!), využít k tomu i jednání OV 30. srpna a porady funkcionářů 6. září.

✂ Pro všechny ZO: vytipovat a vytvořit tým spolupracovníků (i nečlenů), který bude schopen a hlavně ochoten zajistit roznos drobných propagačních materiálů (pokud nějaký bude k dispozici) a pomoci na případných předvolebních akcích.

✂ Pro všechny členy: – aktivně působit ve svém nejbližším okolí na své spoluobčany, šířit naše myšlenky, návrhy a agitovat a přesvědčovat potenciální voliče pro podporu našich kandidátů.

✂ Pro všechny členy a sympatizanty: k propagaci, prezentaci a agitaci využívat co nejvíce moderní sdělovací a mediální prostředky (mailovou poštu, internet, Facebooku...). Samozřejmě dle možností každého jednotlivce.

✂ Všem členům a sympatizantům: připravit se psychicky i fyzicky na vrchol nevybíravé útočné kampaně (září, říjen 2017).

Nezapomenout a ohlídat:

- termíny jednotlivých úkolů a lhůt pro volby, uvedených ve Zpravodaji OV červenec – srpen 2017,

- **včasnou kontrolu platnosti občanského průkazu, nebo pasu, bez neplatného průkazu totožnosti vám nebude umožněna volba!**

- Vytipovat a kontaktovat občany ve svém okolí, kteří se, zejména ze zdravotních důvodů, sami nejsou schopni dostavit do volebních místností a tyto nahlásit (nejlépe písemně) u příslušných OVK v místě bydliště,

- pokusit se v co největší míře o propagaci a agitaci pro naše kandidáty v domech pečovatelské služby, domovech seniorů a ostatních sociálních zařízeních, přes známé a starší občany,

- **pokud si nejsme na sto procent jisti, že budeme volit v okrscích příslušných našemu bydlišti, tak je nutné zažádat si o voličský průkaz v místě bydliště (týká se zejména dlouhodobě nemocných občanů hospitalizovaných mimo svou adresu, nemocných a**

starších, u nichž není jistota, že právě v době voleb budou v místě svého bydliště; občanů, kteří mají oficiální adresu mimo obec, ve které ve skutečnosti žijí; občany, kteří v době voleb nebudou v místě bydliště a v neposlední řadě i členů v OKV vykonávajících svou činnost mimo okrsek příslušný jejich bydlišti).

Vladimír Duník, člen VV OV

Volební minikuchařka

Delegování členů a náhradníků do okrskových volebních komisí

- tento úkon pro volby do PS PČR 2017 řeší Zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, konkrétně § 14e, který je níže:

§ 14e Okrsková volební komise

(1) Okrsková volební komise

- a) dbá o pořádek ve volební místnosti,
- b) zajišťuje hlasování a dozírá na jeho průběh,
- c) sčítá hlasy a vyhotovuje zápis o průběhu a výsledku hlasování,
- d) odevzdá volební dokumentaci do úschovy obecnímu úřadu, s výjimkou jednoho vyhotovení zápisu o průběhu a výsledku hlasování.

(2) Členem okrskové volební komise může být státní občan České republiky,

- a) který v den složení slibu dosáhl věku nejméně 18 let,
- b) u něhož nenastala překážka výkonu volebního práva podle § 2, a
- c) který není kandidátem pro volby do Parlamentu České republiky.

(3) **Každá politická strana, politické hnutí a koalice, jejichž kandidátní listina pro volbu do Poslanecké sněmovny byla zaregistrována ve volebním kraji,** jehož součástí je volební okrsek, a každá politická strana, politické hnutí a koalice i nezávislý kandidát, jejichž přihláška k registraci byla zaregistrována pro volby do Senátu ve volebním obvodu, jehož součástí je volební okrsek, **může delegovat nejpozději 30 dnů přede dnem voleb 1 člena a 1 náhradníka do okrskové volební komise.** Není-li takto dosaženo nejnižšího stanoveného počtu členů okrskové volební komise podle § 14c odst. 1 písm. c), jmenuje před jejím prvním zasedáním členy na neobsazená místa starosta. V případě, kdy počet členů okrskové volební komise poklesne pod stanovený počet v průběhu voleb do Parlamentu České republiky a nejsou-li náhradníci podle věty první, jmenuje starosta na neobsazená místa další členy komise.

(4) **Delegování členů a náhradníků podle odstavce 3 se provede tak, že se jejich seznam osobně doručí nebo zašle starostovi, a to v listinné podobě nebo v elektronické podobě; o osobním doručení se sepíše úřední záznam nebo se potvrdí převzetí. Seznam musí obsahovat jméno a příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu člena, popřípadě náhradníka, a jméno a příjmení zmocněnce politické strany, politického hnutí nebo koalice, popřípadě jméno a příjmení osoby, která je k tomuto úkonu zmocněncem pověřena a která kopii tohoto písemného pověření k seznamu přiloží;** v případě nezávislého kandidáta jeho jméno a příjmení. Dále může seznam obsahovat telefonní číslo, adresu pro doručování nebo adresu elektronické pošty člena, popřípadě náhradníka a údaj, do které okrskové volební komise mají být delegováni členové a náhradníci zařazeni; pokud tento údaj chybí, zařadí je do okrskových volebních komisí starosta. Seznam podepíše zmocněnec politické strany, politického hnutí nebo koalice, osoba, která

je k provedení delegování členů a náhradníků podle odstavce 3 zmocněncem pověřena, nebo nezávislý kandidát.

(5) **Členství v okrskové volební komisi vzniká složením slibu** tohoto znění: „Slibuji na svou čest, že budu svědomitě a nestranně vykonávat svoji funkci a budu se při tom řídit Ústavou, zákony a jinými právními předpisy České republiky.“ Slib skládá delegovaný nebo jmenovaný zástupce tak, že se podepíše pod písemné znění slibu; tím se zároveň ujímá své funkce.

(6) **Členství v okrskové volební komisi zaniká**

- a) dnem ukončení činnosti okrskové volební komise (§ 52a a 77a),
- b) úmrtím,
- c) okamžikem, kdy předseda okrskové volební komise obdrží písemné prohlášení o vzdání se funkce člena okrskové volební komise; toto písemné prohlášení nelze vzít zpět,
- d) okamžikem, kdy předseda okrskové volební komise obdrží písemné odvolání člena okrskové volební komise tím, kdo jej delegoval,
- e) pozbytím státního občanství, nebo
- f) **ve dnech voleb, nevykonává-li člen okrskové volební komise svoji funkci a jeho nepřítomnost trvá déle než 2 hodiny.**

(7) **Zapisovatel je členem okrskové volební komise s hlasem poradním**, při hlasování se do počtu členů okrskové volební komise nezapočítává. Zapisovatel může okrskové volební komisi předkládat návrhy; pořizuje zápis z jednání komise. Zapisovatel skládá slib ve znění a způsobem uvedeným v odstavci 5. Je jmenován starostou nejpozději 20 dnů před prvním zasedáním okrskové volební komise. Přestane-li zapisovatel vykonávat svoji funkci, musí být bezodkladně jmenován nový zapisovatel.

Z JEDNOHO ROZHOVORU V HALÓ NOVINÁCH

...tentokrát s kandidátem do PS PČR JUDr. Ivanem Hružou

V letošních volbách vás čeká kandidatura do Poslanecké sněmovny. Dají se tyto zkušenosti uplatnit?

Není to poprvé, co kandiduji. Upřímně si vážím velkého množství preferencí, které jsem dostal v předchozích volbách. Je to pro mne velký závazek, snažím se voliče nezklamat. Za prioritu považuji udržet kontakt s voliči, vnímat jejich potřeby, a především prosazovat důsledně politický program KSČM. Zůstat pouze v sevření Poslanecké sněmovny by bylo cestou do pekel. Současný společenský systém kapitalismu lidí (i ty nejchudší a v závislém postavení zaměstnanců) záměrně rozděluje. Musíme se s nimi spojit, postavit se společně proti aroganci moci. Hodně mi pomáhá znalost platného práva, což souvisí s mojí mnohaletou profesí podnikového právníka ve výrobní firmě a, samozřejmě, praxe zastupitele od roku 2006. Obchody v politice nedělám, říkám otevřeně, co si myslím, a měnit vystupování nehodlám.

Určitě máte i svůj volební program. Co v něm dominuje?

Máme na víc, než je obsaženo ve volebním programu KSČM. Od KSČM se očekává, že budeme radikálněji bránit diskriminované, potřeby pracujících, jejich práva a zájmy, že budeme usilovat o překonání současné churavé společnosti, která tak nebezpečně směřuje k válečným konfliktům. Máme programovou alternativu a chceme konkrétními činy přesvědčit veřejnost, zejména ty, kteří ztrácejí víru, že změna je možná. Komunistická

levice musí svojí důsledností a zásadovým konáním obhájit svoji identitu, obnovit třídní zakotvení, vyjít ze stínu, nenaříkat, že se nám to, či ono nedaří. Čeká nás hodně práce.

Jakou oblast tedy považujete za svou parketu? A co byste v této oblasti změnil nebo udělal především?

Vedle politické činnosti jsem připraven znalostmi a zkušenostmi přispět ke zjednodušení právního prostředí. Právní normy bobtnají všemi směry. Počet i rozsah předpisů roste, obsah je častokrát komplikovaně srozumitelný i odborníkům. Právní řád se vzdaluje občanům i podnikatelské sféře. Má-li platit heslo, že to, co bylo ukradeno, má být vráceno, pak je potřeba začít pracovat na tom, jak vrátit naší zemi a lidem to pozitivní, o co po roce 1989 přišli. Soudím, že by bylo potřebné zaměřit se na právní úpravu efektivnější kontroly politické moci veřejností. Ústavně právní výbor by mi byl asi nejlípeší.

(Vybral MiHav)

PŘEDSTAVUJEME KANDIDÁTY DO PARLAMENTU

Mgr. Ing. Tereza

Čechová Humpolcová, Ph.D.

30 let, bytem Tišice-Chrást, pedagožka, vedoucí analytického oddělení.

Vystudovala pedagogiku, informatiku a ukončila doktorandské studium zaměřené na lidské zdroje. Podařilo se jí také přispět k odbourávání stereotypních názorů na malé možnosti výuky programování u dětí a poradit ostatním učitelům jak na to.

Na základě dosavadních zkušeností a poznatků z výzkumů by se chtěla zaměřit na podporu vytváření nediskriminačních podmínek zaměstnávání absolventů škol, postižených a lidí předdůchodového věku. Považuje za důležité nejen reálnou možnost zaměstnání získat, ale za stejně významné nemuset v něm strpět nebo se podílet na neetickém jednání. Dále by se chtěla soustředit na oblast podpory dlouhodobě přehlížených skupin obyvatel – důchodců a rodin s dětmi.

Je vdaná a ve volném čase se věnuje turistice, běhu na lyžích a chovatelství.

**ČESTNOST A PRACOVITOST
SE MUSÍ LIDEM VYPLATIT!**

DOBŘE ZNÁT PRO ARGUMENTACI

Výkonný výbor ÚV KSČM na své mimořádné schůzi 1. srpna 2017 posoudil novou situaci po sdělení obvinění Mgr. Jaroslava Borkovi.

KSČM respektuje zákony České republiky, které zaručují všem občanům presumpci nevinu. Ta by měla platit i pro vedoucího kandidáta v Karlovarském kraji Mgr. Jaroslava Borku, jehož vinu či nevinu musí posoudit nezávislý soud.

Jaroslav Borka ujistil Výkonný výbor, že se ničeho nezákonného nedopustil a VV ÚV KSČM nemá důvod mu nevěřit, i na základě vyjádření KV KSČM Karlovarského kraje, který ho za vedoucího kandidáta nominoval a vyjádřil mu opětovně důvěru. Jaroslav Borka je znám jako člověk pravdomluvný, bezúhonný a čestný.

Jaroslav Borku KSČM podpořila také vzhledem k tomu, že řadu lidí, ať už politiků či podnikatelů pouhé obvinění profesně i osobně v očích veřejnosti poškodilo, přestože nakonec soud prokázal jejich nevinu. Pokusy politicky někoho likvidovat vedly často k tomu, že stát pak musel škody kompenzovat.

Mgr. Jaroslav Borka

(*18. října 1952, Mariánské Lázně). Český politik. Od října 2013 poslanec Poslanecké sněmovny PČR; od roku 2000 zastupitel Karlovarského kraje (v letech 2008 až 2012 náměstek a od 2012 až do 2014 1. náměstek hejtmana); od roku 1998 zastupitel města Karlovy Vary. Absolvoval pedagogickou fakultu. Je ženatý, má dvě děti.

V červnu 2017 jej vydala Poslanecká sněmovna PČR ke stíhání Policií ČR, a to v souvislosti s kauzou dotačních podvodů v Regionálním operačním programu Severozápad.

Z 8. JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA KRAJE

Ve středu 23. srpna se mimořádně sešlo zastupitelstvo Středočeského kraje. Přítomno bylo 56 zastupitelů. Řešilo konečně přidělené prostředky na vládou schválené navýšení mezd v oblasti sociální a zdravotní. Po nezbytných procesních bodech se jednalo o program – zastupitel Karel Horčíčka navrhl doplnit bod Informace o poskytování kotlíkových dotací. Pro zařazení bodu bylo ale (po opakovaném hlasování) jen 18 přítomných (včetně nás), proti 19, ostatních 24 se zdrželo, takže asi někdo přibyl. Do třetice to dopadlo tak, že pro bylo 18, proti 18 a zdrželo se 20 – návrh stejně neprošel. My se ústy předsedy klu-

bu Zdeňka Štefka ptali, proč se zároveň neprojednávají další body, které spěchají, např. majetkové. Prý jich dle paní hejtmanky bude skutečně dost, ale až v zářijovém termínu...

Ve dvou materiálech bylo schváleno poskytnutí slibovaných 2 tisíc Kč na navýšení mezd pro sestry ve směnném a nepřetržitém provozu u lůžek pro letošní rok. Celkem se jedná o skoro 43 milionů Kč pro 29 zařízení v našem kraji, formu tzv. individuální dotace. Ministerstvo zdravotnictví sice prostředky slibovalo již v červenci, ale, bohužel, došly až nyní. Od příštího roku by tyto finance měly být zapracovány v Úhradové vyhlášce.

V oblasti sociální byly rozděleny dotace v rámci mimořádného termínu dotačního řízení na rok 2017 v celkové výši 141,42 milionů Kč, taktéž na navýšení mezd, prostředky byly poskytnuty MPSV (125,7 mil) a dále z nevyčerpaných účelově alokovaných prostředků v rezervě (15,7 mil). Rozděleny byly 456 poskytovatelům soc. služeb. V materiálu bylo zároveň schváleno i použití dalších případně obdržených prostředků z MPSV na stejný účel.

Ke zprávě o činnosti Rady se nediskutovalo. Jen se ke kotlíkovým dotacím vrátil opět zastupitel Horčíčka – nebyly ještě vypořádány závazky z minulého kola (a dokonce i z loňského roku) a nejasná je situace ohledně dodatečných prostředků pro ostatní žadatele, na které se nedostalo. Bude to dořešeno na příštím zastupitelstvu. Další dotaz padl na důvod zavření ORL oddělení v Příbrami, (odešel primář, ale je zachována ambulantní péče), a na pravidla přidělování prostředků z Fondu hejtmana.

Pak přišel bod různé, v rámci kterého se dotázal Zdeněk Milata náměstka Rakušana ohledně nelegální technoparty v Osečku na Nymbursku. Vyjádření kraje v médiích totiž byla značně rozpačitá. Starostové okolních obcí budou mít po prvním setkání i další setkání s Policií ČR, kde si problematiku vyřikají.

Nebývale krátké zastupitelstvo se konalo v náhradních prostorách, hlavní sál prochází rekonstrukcí.

Ing. Zdeněk Štefek, předseda Klubu zastupitelů KSČM Středočeského kraje

AKTIV SLOVANSKÉHO VÝBORU

1. července 2017 je už dávno za námi, přesto bych ráda informovala o konání zajímavého aktivu, který byl toho dne uspořádán Slovanským výborem České republiky v budově ÚV KSČM pro všechny jeho členy, přátele a příznivce.

Na programu bylo seznámení s výsledky jednání ze zasedání Mezinárodní slovanské rady v Sofii 22. dubna 2017, a z první části XI. Všeslovanského sjezdu v Moskvě 25. května 2017, konaného zároveň na počest jubilejního 150. výročí Slovanského sjezdu v Moskvě (1867). Druhá část jednání XI. Všeslovanského sjezdu se má konat letos na podzim v Bělehradě.

V průběhu jednání se hovořilo nejen o sjezdu, ale i o mezinárodních událostech a situaci u nás. Byly předneseny informace z některých krajů ČR o činnosti poboček Slovanské vzájemnosti.

Pokud máš, čtenáři, zájem o podrobné zprávy ze sjezdu, kde za českou delegaci Slovanského výboru (Stanislav a Alena Grospičovi, Eva Holečková, Jan Jelínek) přednesl zdravici poslanec Stanislav Grospič, dále o průběhu jednání sjezdu, ale i další souvislosti s tím, proč je nadále třeba rozvíjet všeslovanskou myšlenku, tak prosím čtěte Slovanskou vzájemnost (časopis Slovanského výboru - červen – červenec – září 2017). Měsíčník je vždy k dispozici na našem OV.

Aktiv mne velmi překvapil svým pestrým obsahem a pracovní atmosférou. Tento příspěvek má za cíl čtenáře informovat o konání akce a pokusit se vzbudit zájem o sledování tak užitečné a nelehké práce vlastenecké Slovanské vzájemnosti a případně vybudit ochotu nějak Slovanskému výboru pomoci. Myslím také, že by bylo dobré nepřehlédnout konání příštího aktivu a zúčastnit se. Budu se snažit včas pohlídat a připomenout termín.

Marie Princová

KAUZA ČUBA - CHTĚLO BY TO VÍCE SOUDNOSTI

V polovině června proběhla tiskem zpráva, že předseda Senátu PČR Milan Štěch obdržel dopis senátora Františka Čuby, ve kterém konstatuje svoji více než devítiměsíční nepřítomnost na zasedáních tohoto orgánu a oznamuje, že se vzdává platu, ale mandát si ponechá. Předseda Senátu odpověděl, že toto řešení není z právního hlediska možné a doporučil mu znovu zvážit své další setrvání ve funkci senátora. Toto řešení bylo F. Čubou odmítnuto s tím, že si mandát ponechá, úřadovat bude ze své kanceláře ve Zlíně, kde bude telefonicky k zastížení, a příjmy plynoucí z funkce senátora věnuje na dobročinné účely. Podle posledních informací se tak již stalo, načež Milan Štěch tuto situaci označil za trapné divadlo, které by mělo být ukončeno vzdáním se mandátu nebo čerpáním nemocenské, tak jak je tomu u všech občanů, kteří z důvodu nemoci nemohou do práce. Věnování senátorského platu na humanitární účely označil za nepřilíší „košér“ řešení.

Pro úplnost dodejme, že plat senátora Čuby, včetně náhrad a cestovného činí 122 000 Kč měsíčně, což znamená, že za posledních devět měsíců své nepřítomnosti v senátu bezpracně obdržel více než milion korun.

Plnou podporu svého rozhodnutí dostal František Čuba od předsedy Klubu nezávislých senátorů Jana Veleby. Tento pětičlenný klub tvoří dva senátoři zvolení za Stranu práv občanů (J. Veleba a F. Čuba) a po jednom za Občané spolu-Nezávislí (J. Cieńciala), Severočeši (J. Doubrava) a KSČM (V. Homolka). Snaha senátora Veleby zabránit odchodu Čuby je pochopitelná, protože klub by zanikl (senátoři nemají náhradníky, musely by být nové volby). Tím by jeho členové přišli o služební automobil a kancelář dotovanou 65 tisíci měsíčně, předseda klubu o možnost přednostního vystoupení na zasedáních Senátu a Strana práv občanů o 900 tisíc ročně za Čubův mandát. Je tedy pochopitelné, že zachování Klubu nezávislých je pro předsedu a jeho členy silnou motivací pro bránění svého nepracujícího člena.

Zajímavá je však reakce veřejnosti. Buď naprostá podpora rozhodnutí Františka Čuby setrvat ve funkci, chápané jako čestné a moudré, nebo naopak nesouhlas, vytýkající mu neserióznost, vypočítavost a odsuzující především jeho vlastně bezpracný příjem, v současné době již značně převyšující milion korun.

Zkusme se na celou záležitost podívat trochu objektivně. Františka Čuby si většina z nás váží. Oceňujeme ho jako zemědělského odborníka a především nezapomínáme, co dokázal a čím se proslavil v letech 1963 až 1990 jako předseda JZD Slušovice, v podniku, jehož roční obrat tehdy činil 7 mld. Kč. A to ještě v letech 2012 až 2016 byl zastupitelem a radním Zlínského krajského zastupitelstva a stále je poradcem prezidenta republiky pro oblast zemědělství a hospodářství.

V současné době je nejstarším členem Senátu PČR. Má jednaosmdesát let a je tedy zcela pochopitelné, že jeho fyzická zdatnost stejně jako psychické schopnosti se snižují a celková pracovní výkonnost klesá. Není proto divu, že má zdravotní problémy, ale, bohužel, jak se ukazuje, má i problém sebereflexe. Tedy připustit si, že mandát senátora nemůže již vykonávat v plné rozsahu a už vůbec ne, jak si namlouvá, tzv. z domova. Není zaměstnancem voličů jeho volebního obvodu či kraje, ale zákonodárcem, jehož povinností je být přítomen na jednáních Senátu a zúčastňovat se projednávání a schvalování zákonů. To z kanceláře ve Zlíně dělat nelze. Výkon funkce senátora je tak vážně ohrožen, ne-li znemožněn, a proto jediným „čistým“ řešením je rezignace. Navíc nelze přece pobírat plat za neplnění základních povinností, a i když mu vlastně nepatří, ho ještě velkoryse nabízet na dobročinné účely. Proto považuji tlak na jeho odchod z funkce senátora za opodstatněný.

V souvislosti s tím mě poněkud pohoršují výroky některých politiků a novinářů, kteří se snaží obhajovat setrvávání Františka Čuby v Senátu, přestože pro vážné zdravotní problémy a nemůže již delší dobu pracovní povinnosti senátora vykonávat. Mám na mysli například redaktora Haló novin Tomáše Cinku, který v pátek 16. června v článku nadepsaném Pracant, sice celkem oprávněně vyzdvihuje zásluhy jmenovaného senátora, ale současně obhajuje jeho dlouhodobý pracovní výpadek, podle mého názoru, nesmyslnými argumenty. Jedním z nich je například výrok, že Senát není Kolbenka, takže účast na jeho zasedáních není vymahatelná. Samozřejmě, že senátor není tovární dělník a není tzv. přikován k soustruhu, ale projednávání a schvalování zákonů rovněž vyžaduje jeho přítomnost a nemůže tak činit ze senátorské kanceláře či z domova.

Je pravdou, že ve vymahatelnosti pracovní účasti zaměstnance a zákonodárce je sice rozdíl, což, jak víme, je v obou komorách Parlamentu hojně zneužíváno, ale nic to nemění na skutečnosti, že základní podmínkou práce senátora, stejně jak je tomu v případě poslance, je jeho přítomnost v Senátu. Přitom poukazování na prázdné poslanecké lavice při interpelacích je již zcela „mimo mísu“. Jejich podstatou jsou totiž dotazy poslanců na členy vlády, takže přítomnost ostatních je jen otázkou zájmu a dobrovolnosti. A co hlavně, interpelace se v Senátu nekonají.

Rovněž tak práce a odpovědnost senátora nesměřuje jen k voličům jeho volebního obvodu, jak se soudruh redaktor mylně domnívá, ale ke všem občanům. Je sice pravdou, že někteří zákonodárci (v současnosti i někteří kandidáti do sněmovny) občas mají tendenci slibovat různé formy podpory voličům svého obvodu (i to tzv. porcování medvěda sněmovnou bylo zrušeno). Nevím, jestli tak činí z nevědomosti či vypočítavosti a podbízení se, ale zapomínají na to, že jejich hlavním úkolem je přijímat zákony ve prospěch všech občanů.

Obdobně výrok soudruha redaktora, že je lépe podporovat politika, který nic nedělá, než toho který škodí, je poněkud scestný. Podporu si zaslouží pouze politik vykonávající svoji funkci poctivě. Ten nepracující nemá ve funkci co dělat a ten co škodí, patří za katr.

Zásluhy senátora Čuby nechci v žádném případě zpochybňovat či dokonce znevažovat, což mi ale nebrání v tom, abych nesouhlasil s jeho odhodláním, že přes dlouhodobé a zřejmě vážnější zdravotní problémy i vyšší věk chce setrvat ve funkci senátora. Samotné rozhodnutí plat věnovat na dobročinné účely je sice hezké, ale trochu to připomíná rozdávání něčeho, co mi vlastně nepatří. Proto si myslím, že jediné a korektní řešení vzniklé situace je rezignovat na funkci senátora a uvolnit místo tomu, kdo ji bude schopen vykonávat v plném nasazení, bez jakýchkoli omezení.

Znovu zdůrazňuji, že si senátora Františka Čuby velmi vážím. Za vše co vykonal, ať již jako předseda JZD Slušovice nebo v posledním období ve veřejných funkcích. Ale jeho rozhodnutí nadále zůstat za dané situací ve funkci senátora nepovažuji za správné a odsuzuji i všechny ty, kteří jej v tom podporují.

Na závěr malá úvaha. Možnost kandidovat do Senátu je podmíněna věkem 40 let. Nebylo by účelné stanovit i horní věkovou hranici pro volbu senátora, když dosavadní

poznatky ukazují, že vyšší věk může přinášet různá fyzická i psychická omezení, která se mohou negativně promítat ve výkonu této funkce?

Jaromír Dočekal

P. S. V této souvislosti jsem si znovu uvědomil, že nám starším už občas chybí sebekritičnost a schopnost reálně uvažovat. Jen jako příklad. Nedávno jsem byl na obvodním oddělení policie, podle mého bezprostředního dojmu, diskriminován. Skončila mi platnost řidičského průkazu a při žádosti o výměnu mi úřednice oznámila vystavení pouze na pět let, oproti běžné praxi na deset. Spravedlivě, ne spravedlivě, zkrátka jsem se rozčílil, že budu muset za pět let znovu žádat o nový řidičák. Teprve dodatečně mi došlo, že v té době bych měl mít už 91 let, pokud se toho dožiji, a o schopnosti řídit auto raději nemluvě. Zkrátka myšlení nás dříve narozených může být skutečně někdy nelogické.

Takže výzva všem nám „mladým“ klukům, budme sebekritičtí!

KOURENÍ – AKTUÁLNÍ TÉMA SOUČASNOSTI

Poslední květnový den vstoupil v platnost tzv. protikuřácký zákon, který podstatně omezuje kuřáky v jejich „bohulibé“ činnosti. Bezesporu vítaný početnou nekuřáckou veřejností a s téměř revolučním odporem přijímaný obcí kuřáckou, významně podporovanou provozovateli pohostinských zařízení. Téma kouření dokonce zatlačilo do pozadí zejména pro novináře významnou záležitost, kterou byla prezidentská amnestie pro doživotně odsouzeného vraha Kajínka.

K napsání této úvahy mně vyprovokoval jednak můj negativní vztah ke kuřákům, který v sedmdesátých a osmdesátých letech dokonce nabyl formu výslovného nepřátelství. Důvod? Při mých služebních cestách a stravování ve většinou zakouřených restauračních zařízeních se často stávalo, že můj náhodný spolustolovník ukončil jídlo dříve, zapálil si cigaretu a kouř mi foukal přímo pod nos, což mě vždy tzv. vytočilo. Druhým podnětem je pak vyjádření komunistického poslance Vojtěcha Adama v Haló novinách, ve kterém k problematice kouření uvádí: „*Samozřejmě jako lékař uznávám všechny faktory, které vedly k přijetí tohoto zákona, takže z lékařského hlediska ho vítám, na druhou stranu si ale myslím, že jde o výrazný zásah do svobody jednotlivce a osobně tento zákon považuji za nadbytečný.*“

Při vsí úctě, kterou k lékařům mám, si myslím, že se soudruh poslanec v tomto případě poněkud uřekl. Nechápu, o jaké svobodě občana, který obtěžuje své okolí kouřem, hovoří? A kde je svoboda nekuřáka? Snad stále platí, že svoboda jednoho končí tam, kde začíná svoboda druhého. Kuřák znepřijemňuje a do určité míry i zdravotně ohrožuje spoluobčany, takže je zcela logické, že je v této činnosti omezován i striktními zákazy. Kouř z cigaret znepřijemňuje život ostatním, ohrožuje jejich zdraví a je tedy naprosto v pořádku, že jsou přijímána i taková opatření, která omezují jakousi problematickou svobodu kuřáků. Přitom tato omezení v uspokojování jejich vášně pouze chrání větší část lidské populace před negativními důsledky kouření.

U poslance Adama mě ale překvapuje, že jako lékař si je určitě vědom škodlivosti aktivního i pasivního kouření, a přesto opatření obsažená v protikuřáckém zákoně považuje za nadbytečná. Tomu nerozumím a na rozdíl od něj, jako zapřisáhlý nekuřák, považuji protikuřácký zákon za naprosto opodstatněný. I když chápu různé komentáře a výhrady k některým jeho dílčím částem, mnohdy i poněkud úsměvné. Tak třeba mě docela pobavila spokojenost ministra zdravotnictví Miloslava Ludvíka, že herci mohou na jevištích divadel používat cigarety jako rekvizitu. Nevím sice jak koho, ale myslím si, že případný

zákaz „hulení“ herců na jevišti by diváky o dokonalý umělecký zážitek rozhodně neochudil. Navíc by se ušetřilo na dozorujících hasičích.

Určitá tolerance některých lékařů ke kouření je pochopitelná, vždyť i mezi nimi jsou kuřáci, přestože kdo jiný než oni jsou o škodlivosti kouření dokonale informováni. Pokud to ovšem nesouvisí s lobbováním ve prospěch tabákových firem, podobně, jak je tomu u alkoholu v případě lékařů doporučujících pro posílení zdraví konzumaci jedné či dvou skleniček vína denně. Je to v rozporu s názorem odborníka doc. MUDr. Jaroslava Skály, bývalého přednosty protialkoholní léčebny Apolinář, který jasně klasifikuje alkohol jako drogu, tedy látku návykovou. Takže z konzumenta popíjejícího pravidelně jednu či dvě skleničky vína denně se může postupem času stát piják či dokonce alkoholik.

Ale zpět ke kouření. V Mladé frontě se objevil článek, který dokumentuje skutečnost, že cigaretový dým poškozuje nejen fyzické, ale i duševní zdraví člověka. Firma Odour, zabývající se měřením zápachů u chemiček, papíren či čističek zjišťovala, jak silný zápach proniká z cigaretového dýmu do bytů nad hospodami. Kuřáci se totiž přesunují od hospodských stolů na chodník. A jaký je výsledek?

Kouř před restauraci stojícího hloučku čtyř kuřáků vytvořil v úrovni bytu nad nimi zá- pach překračující více než šedesátkrát limit. Dosáhl hodnoty 304 pachových jednotek, přičemž hraniční hodnota je kolem pěti jednotek. Jen pro srovnání, v okolí vepřina je tato hodnota oproti této zjištěné desetkrát nižší, což jistě o něčem vypovídá. Že by prasata smrděla méně než kuřáci? Faktem je, že zjištěná intenzita pachu již významně poškozuj- je zdraví obyvatel těchto bytů. Intenzivnější pach je totiž pro člověka nejen nepříjemný a obtěžuje, ale i stresuje, dráždí a stejně jako hluk ovlivňuje soustředění či kvalitu spánku. Člověk se mnohdy nemůže sou- středit na jinou činnost, protože jeho psy- chiku plně zaměstnává obtěžující pach, jak dotvrzuje MUDr. Ivo Paclt, profesor Psychi- atrické kliniky 1. lékařské fakulty ÚK.

Takže vážení kuřáci, z pohledu nás ne- kuřáků skutečně páchnete, slušně řečeno, a svoji nepochopitelnou a odpornou čin- ností jste na obtíž svému okolí. Člověk svoji závislost na kouření zpravidla získává v období dospívání, většinou z hloupé fra- jeřiny, i když, samozřejmě, ani v dospělosti to není výjimkou. Ale neumím si vysvětlit proč, navíc, když návyku na kouření podlé- hají i lidé vysoce vzdělaní. Ale kvalifikova- nou odpověď by mohli dát spíše psycho- logové a psychiatři. Z mého pohledu laika je jen nepochopitelné, proč lidé takovému zlovyku, jako je kouření, propadají.

Závěrem prohlašuji, že nově přijatý proti- kuřácký zákon vítám a jménem všech nor- málních lidí, myslím nekuřáků, vyzývám všechny slušné spoluobčany k důslednému boji za jeho dodržování. Je to bezesporu ku prospěchu nás všech.

Jaromír Dočekal

NAŠIM DĚTEM

Rostá Mráz

Dožívám v kulisách,
za nimiž podvod a lest se skrývá.
Života smysl se mění v „kách“,
když nad pravdou se stmívá.

Vzpomínám často na dědu a strýčka.

Jim obě války život vzaly.

U varovných světel při dvou svíčkách
vám padlým sděluji, že vlast nám danou,
vládními zradami zas máme zaprodanou.

Blýskavé tretky, syčená břicha
volicům stačila být pěkně zticha.

„Svoboda“ tak zakrátko
skončila nám, pohádka.

Spasitel na rudém oři
s pomocí již nepřiletí.
Srdce všech ať pravdou hoří!
Hlavně pro vás, drahé děti!

ZAMYŠLENÍ...

Dostal jsem před časem email od kamaráda: „Četl jsem „Knihu snů Babiše“, což mnoho občanů asi dělat nebude. Četl jsem náš program i poslední „argumentaci k prioritám KSČM“, na kterých jsem se (přes odborné zázemí) trochu podílel a četl jsem i „náš názor“ na volební program ČSSD. Vesměs jde o slohová cvičení. Bohužel nebyl „publikován“ názor KSČM na program ANO a stručně řečeno - čím budeme i více zajímaví, aby volič přiznal, že komunisté jsou na straně rozumu a prospěšnosti pro většinu. Přečetl jsem i příložený názor Martina Kollera, který není neobjektivní a pro nás nepříznivý - to čtou i mladí na internetu... A tak se ptám - jaký je Tvůj názor? S pozdravem V...“

...pravím vám, že to dřív projde velbloud uchem jehly, nežli by se bohatec zřekl svého bohatství a vstoupil do království nebeského.“

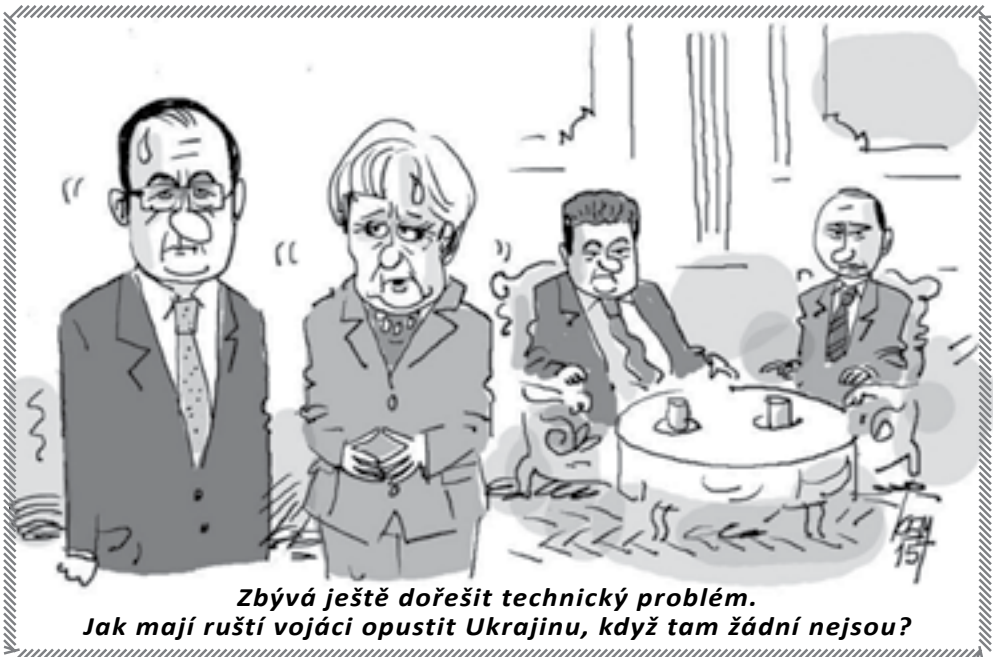
(Sv. Matouš, v. 19, Nový zákon)

* * *

Naposledy jsem přečetl více jak 100 stránek textu někdy v Moskvě před 40 lety, když jsem se snažil pochopit Marxův Kapitál, takže si nejspíš Babišův snář nepřečtu (možná až v penzi).

Z toho, co ale píšeš o Babišově knize, mně na mysl přichází tři věci:

První. Takovou „bibli budoucnosti“ jsem navrhoval poprvé na Kladenském sjezdu a neustále o tom přesvědčuji vedení strany, abychom měli vizi (propagandistický programový ucelený slovník, třeba i na web stránkách KSČM), aby všichni lidi u nás věděli, co chceme, kam směřujeme a jak toho chceme dosáhnout. To však bez jasného a srozumitelného komunistického programu není možné. K tomu je nutné mít banku nápadů, banku mozků, ideově a organizačně jednotnou a akční stranu a spoustu revolucionářů, skutečných komunistů v jejím čele.

Zbývá ještě dořešit technický problém.

Jak mají ruští vojáci opustit Ukrajinu, když tam žádní nejsou?

Pak je naděje navrácení autority komunistickému hnutí u nás a přitažlivosti našich ideálů a myšlenek širší veřejnosti. Bez toho se cvailem řítíme k našemu Žalovu.

Druhá. Zažil (a přečetl) jsem v pubertě knihy o budoucnosti světa od Kim Ir Sena, později od Mao Ce Tunga Rudou knížečku kulturní revoluce a na přelomu století „Zelenou knihu“ Muammara Kaddáfího. Nermalou roli ve své době hrál Hitlerův Mein Kampf. Všichni mají s Babišem jedno společné – hezky se to čte, klouže to jakoby po povrchu, je to logické, přitažlivě to vypadá, ale nikde není ukázána dialekticky ta druhá podstatná stránka věci.

Neukazují ani cestu, ani řešení, ani změny. A ty jsou nutné. Bez pokrokových a spravedlivých změn svět dopředu nepůjde. Ale změny budou vždycky někoho bolet.

Po celé přechodné období od toho kapitalistického až do toho beztržního, budou ve společnosti existovat mezi sociálními skupinami s rozdílným přístupem ke společenskému bohatství antagonistické vztahy. Půjde jen o to, zda vývoj bude diktovat skupina boháčů a jim podřízených řířolezců (tedy bude vládnout diktatura kapitálu), nebo bude vývoj vědomě a racionálně řídit většina společnosti vytvářející společensky potřebné a nezbytné hodnoty (tedy diktatura pracujících).

Jednotlivosti v Babsnáři, jsou spíše populistickými šidítky pro malé děti, než snahou o vytváření sociálně spravedlivé společnosti. Např. přímá volba poslanců je namířena sice proti všem politickým konzervativním uskupením, ale odskáčeme to především my - komunistická strana.

Podobný návrh jsem před mnoha lety předkládal na ústředním volebním operačním štábu a našim poslancům. Co brání to dostat do zákona pro komunální volby, třeba i zkušebně pro obce do dvou, tří, pěti tisíc obyvatel? Zkrátka tam, kde se lidé fakticky mohou znát? Vždyť to v mnoha obcích, kde se horizontálně stavěli vedle sebe všichni kandidáti se stejnými možnostmi, vlastně již dávno funguje.

Ale ve „vysoké“ politice je to trochu složitější. Nemají všichni kandidáti stejné možnosti jako třeba herci, sportovci, ministři, zloději, umělci, mafiáni...

Plácnu příklad. Vezměte si třeba hudebníka Jiřího Zmožka. Všichni známe a máme rádi jeho písničky, ale on je - neskutečná svatá pata a antikomunista. Lidi ho klidně zvolí poslancem a on navrhne zákaz komunistického hnutí?! Podobně Herr Herman, Herr Bělobrádek...

Myslím, že základ demokracie i Ústavy ČR by mělo tvořit Všelidové referendum s povinnou účastí (!) osob starších určité hranice, kdy jsou schopni chápat spoluzodpovědnost za zákonná rozhodnutí pro budoucnost svou, národa i vlasti – možná od 21, možná od 18, ale možná i od 16 let věku.

Chceme migranty? Ano? Tak tady budou.

Chceme NATO? Ano? Tak v něm budeme.

Chceme legalizovat drogy? Ano? Tak tady budeme propleteni rodícími se „debílky“ atd.

Ale pokud referendum rozhodne jinak, tak to musí vláda řešit a k řešení neduhů současného imperiálního světa nevede jiná cesta, než o které hovoří Marx. Cesta od kapitalismu k beztrždní společnosti, tedy lidově demokratickou cestou k budování socialismu, oproštěného o již známé, pochopené a překonané chyby z té „zkoušky“ první.

Marx i Lenin ale jasně také říkají, že na této cestě se po celou vývojovou dobu budou projevovat stopy (mimikry) předcházející kapitalistické formace a bude probíhat permanentně reakční soupeření s nově vznikajícím společenským životem (viz rok 1968, 1989).

Všimněme si, že vlastně největší entuziasmus k životu v naší historii nastává vždy po skončení válek! To přeci ale neznamená, že k tomu abychom prosadili kvalitativní (tedy revoluční) změny budeme usilovat a podporovat války.

Třetí. V době končící civilizace (nedostatek surovin, potravin a nerostného bohatství, přelidněnost a zásoby atomových zbraní schopných každého člověka na planetě Zemi tisíckrát zabít...), ale zároveň blížící se 4.0 průmyslové revoluce, kde více než hlad hrozí duševní i fyziologické zakrnění a odumírání „homo sapiens sapiens“ jako druhu pro neschopnost zabezpečovat další rozvoj člověka a uspokojovat jej v pokroku libovolnou „činností - prací“.

V Puškinově parku na Puškinově náměstí v Moskvě, před jedním filmovým festivalem někdy v roce 1983, (byl tam kinosál pro tři tisíce diváků), byly umístěny moderní sochy začínajících umělců, které, samozřejmě, po festivalu musely být odstraněny nebo přesunuty do regionů. A tam byla jedna socha s názvem „Člověk budoucnosti“. Ošuntělá, scvrkající se mužská postava v záklonu, v povislém saku zastrčené srolované noviny a pijící (nasávající), v pravé ruce držící flašku s vodkou směřující k nebi. Při vzpomínce na tu skulpturu vidím dnešní mladou živočišnou generaci, která chce mít všechno, ale pracovat moc ne.

Již dnes u nás funguje zákon džungle. Jen si to nechceme připustit. A bude to čím dál horší. Jestliže pro nemalou část obyvatel je fakt, že někteří lidé u nás pobírají statisíce korun denně (!) normální (!) a zaslužené (!), tak nemůže tato společnost dopadnout dobře. Třída a třídní boj si nevymyslel ani Marx, ani Lenin a ani Stalin. Sto let před Marxem je pojmenoval Hegel, ale i on již jen čerpal ze staletí před ním.

Nechci se zastávat Nitcheho a ani nacismu, který dělí lidi podle ras a křivosti nosu... Ale nejsem asi sám, kdo si klade otázku: Jak je možné, že někdo s maturitou mlátí do míčku vypletenou raketou šest zápasů po dvou až třech hodinách a dostane za to 70 milionů korun (!) a ještě mu lidé tleskají, a ženská s maturitou, která se musí vlídně usmívat u pokladny supermarketu, má doma tři hladové krky a starost jak zaplatit nájem, za stejný čas dostane tisíc korun? A proč to píšu?

Myslím, že v určité etapě vývoje civilizované společnosti jsou znalosti a schopnosti lidí přibližně stejné. Ale startovní čára i cílová páska jsou pro všechny jiné, rozdílně postavené. A už vůbec nejsou (a ani nemohou být) spravedlivé.

Nemůžou být všichni očními chirurgy, zubaři, hejtmany, kosmonauty... Jestli nás uživí tenisté a hokejisté a nepotřebujeme zemědělce... nepotřebujeme řemeslníky... tak prosím! Kolik asi můžeme mít generálních ředitelů ČEZu? Ale zkuste nakrájet takovému generálnímu řediteli na svačinu proužky ze starých tenisáků, jestli to bude jíst?!

Proto si myslím, že ohodnotit lidi podle určitých pravidel a obecných možností je správné. Ti „mimořádní“, talentovaní, bohem políbení, nezřídka i zdegenerovaní a nemocní s uvolněnými mimořádnými schopnostmi, by měli mít nikoliv mimořádné peníze, ale mimořádné podmínky pro tvůrčí rozvoj.

Argument, že přeci ten tenista musí být po skončení kariery z něčeho živ, může vyslovit jen člověk, který nikdy nesfáral na šachtě pod zem a neudělal tři odpaly na hajcance (ocelová poddajná výztuž) do úpadu na hřebelák. Z čeho má být ten horník po dvaceti letech fyzické i duševní dřiny v podzemí při téměř stoprocentní relativní vlhkosti, 40 stupních horka, prašnosti a zplundrovaného zdraví živ?! To už tyhle presstitutky nezajímá?!

Jeden příklad za všechny. Pusťte si na internetu zpěváka Pavla Bartoně. Víte, jaký je jediný (!) rozdíl mezi ním a Karlem Gottem? Pár set miliónů korun na ziscích! A to prosím Gotta uznávám i jako slušného člověka a obecně nejsem závistivý člověk.

Před více jak půl stoletím jsem prožíval velkou lásku a jezdil jsem za ní vlakem z hlavního nádraží do Řičan. Jednou mi těsně ujel vlak a byl jsem nucen čekat na další spoj. Na nástupišti se houfovali čundráci mířící na potlach někam k Sázavě. Na jednom vozíku k přepravě bagáže seděl mladík, tak těsně po vojně, s kytarou a jakoby sám pro sebe hrál a zpíval. Bylo to v době, kdy se celá společnost rozdělila na Matuškovce a Gottovce. Zpěv neznámého trampa byl pro mne neskutečným zážitkem, který jsem v dalších desetiletích zažil mnohokrát, když některý z podobných umělců dosahoval mistrovských výkonů. Ale jednu věc jsem si tehdy uvědomil. Lidí, kteří u nás umí překrásně zpívat, je hodně, ale jen někteří patří mezi ty vyvolené mající to štěstí, že se tím mohou živit.

Dnes se zpěvem živí dokonce i lidé, kteří zpívají vůbec neuměj. A nebyť zvukařů a plejbeku, tak nevím jak by dopadli. Ale hlavně že „krafou“ do politiky... a národ jim to baští. No nic. Proti gustu žádný „dišputát“, ale mějme vždy na mysli jeden z největších objevů Marxe: „...prostou skutečnost, dosud skrytou pod ideologickými nánosy, že lidé musí jíst, pít, bydlet a šatit se, dříve než mohou provozovat politiku, vědu, umění, náboženství a tak dále; že tedy výroba bezprostředních hmotných životních prostředků, a tím každý daný stupeň hospodářského vývoje národa nebo epochy tvoří základnu, z níž se vyvinula státní zřízení, právní názory, umělecké a dokonce i náboženské představy lidí oné doby, a z níž proto také musí být vysvětlovány, a nikoli naopak, jak se dělo dosud.“

... A tak si před volbami kladu otázku. Proč bychom nemohli navrhnout, že minimální důchod či minimální mzda nesmí poklesnout pod polovinu průměrné mzdy v zemi??? Proč bychom nemohli navrhnout, když neprošel zákon o příživnictví, že lidé, kteří nepracují, si budou vše, co stát zajišťuje z daní pracujících, platit a hradit ze svého??? A to samé by mělo platit pro ty, co úmyslně a vědomě poškozují své zdraví???

Stěžujeme si na část mladé generace na jejich styl života, lenost, neschopnost, agresivitu..., ale vždyť proti tomu nic neděláme. Honba za penězi, auty, dovolenými, majetky obecně, nutí rodičky odkládat kojence do zařízení, kde jim nikdo základní sociální zvyklosti a charakterové vlastnosti vštípit lépe, než skutečná matka, nemůže. A tam, kde dříve zaskakovali prarodiče, to taky nefunguje. Babičky došly! Chodí do práce, aby zaplatily nájem, splátky, exekuce... A tak bych mohl pokračovat.

A proto závěrečné resumé. Vše, co kterýkoliv člověk potřebuje bezpodmínečně k životu, mu musí být zajištěno společností, ve které žije a naopak, on se na zdrojích tohoto zajištění musí celospolečensky prospěšnou prací v určitém stádiu svého života – podílet.

Tolik v krátkosti můj názor na populistické brožurky našich politických soků a jen připomínám: „Socialismus není o chudobě, ale o spravedlnosti!“ a „Kdo nevolí komunisty – volí nespravedlnost, násilí, agresivitu, fašismus, válku!“

Pepa Všímavý

OKÉNKO DO SVÉ HISTORIE

Já, váš Dan Bierónski, bych chtěl tímto seznámit členy našeho okresního výboru i členy redakční rady našeho Zpravodaje s určitými okolnostmi, jak jsem se stal komunistou a jak jsem přišel k marxistickému přesvědčení.

Již v šestnácti letech mě zaujaly myšlenky sociálně spravedlivé společnosti a také boj národů Afriky, Latinské Ameriky i Evropy proti diktátorským a fašistickým režimům. Moje matka Olga Bierónská, pozdější funkcionářka KV KSČ Středočeského kraje, mi k tomuto postupnému vzdělávání vždy dodávala potřebné materiály.

V roce 1986 jsem vyhrál na VŠZ Praha soutěž o znalostech mezinárodního dělnického hnutí. Pochopil jsem i tímto, že imperialismus není řešení pro lepší budoucnost lidstva. Pochopil jsem i to, že dělnická třída podle učení Karla Marxe musí porazit kapitalismus.

Ale dějiny komunistického hnutí se na přelomu osmdesátých a devadesátých let zadrhly. Víme, co byl 17. listopad i novodobý nástup kapitalismu. Já jsem však věrný ideálům komunistického hnutí a 25. 4. 1991 jsem vstoupil do KSČM v rámci našeho OV KSČM Praha-východ.

V roce 1993 jsem se stal mimo jiné i členem Komunistického svazu mládeže (věk 25 let). V roce 1995 jsem pomáhal zakládat 1. Pražský dělnický klub Komunistického svazu mládeže. A s ním přišla i odborářská demonstrace v listopadu 1997.

Potom ovšem přišly moje těžké stranické časy. OV Praha 10 zrušil ZO KSČM č. 576 souduha Ivana Hrůzy a já byl formálně na dlažbě. Až v roce 2011 mi opět Praha-východ nabídla cestu k reaktivizaci. Já jsem tuto výzvu přijal a o dva roky později se stal členem OV KSČM Praha-východ a jsem jím dodnes.

Velice rád píše příspěvky k situaci našeho i mezinárodního komunistického hnutí i ke svým možnostem k tomuto úsilí přispět. Jsem optimista, protože naše KSČM je schopná v současných volbách dosáhnout 15, 18 i 20 %. Jsme v Evropě nejsilnější komunistická strana a to je pro mě ROZHODUJÍCÍ.

30. 8. 2017

Ahoj Dan

PŘIPRAVUJEME DALŠÍ PRAŽSKOU KONFERENCI

V sobotu 1. července 2017 se konala pravidelná pracovní porada představitelů pořadatelských subjektů Pražských teoreticko-politických konferencí.

Na programu bylo: Vyhodnocení 41. a příprava 42. pražské teoreticko-politické konference a aktuální vnitropolitická a vnitrostranická situace před volbami do PS PČR.

Úvodní slovo k vyhodnocení 41. konference přednesl Pavel Degtár. V diskusi k tomuto bodu vystoupilo deset zúčastněných. Bylo konstatováno, že 41. pražská teoreticko-politická konference, která se konala 13. května 2017 u příležitosti nejvýznamnějšího výročí roku na téma „Svět 100 let po Velké říjnové socialistické revoluci, co a jak dál“, s cílem přispět k analýze současné objektivní situace, subjektivních podmínek, forem a metod další realizace odkazu VŘSR, tento cíl splnila. Konference se zúčastnili funkcionáři a aktivisté KSČM, KSČ a KSM z různých míst České republiky (od Karviné po Cheb). Nedostatkem byla poměrně nízká účast - reálně bylo přítomno 81 účastníků. Záměr, aby se z každého pořadajícího subjektu účastnilo nejméně pět funkcionářů, se nepodařilo tentokrát naplnit. (Z okresu Praha-východ bylo přítomno pět účastníků, z toho dva členové OV.) V diskusi k hodnocení konference byl zejména oceněn úvodní referát Věry Klontza-Jaklové, ale také naprostá většina diskusních příspěvků. Ohlasy na konferenci jsou pozitivní.

V dalším jednání se účastníci pracovní porady dohodli, že 42. PTPK se bude konat s mezinárodní účastí z obvyklého okruhu zemí. Konference bude u příležitosti 170. výročí zrodu Manifestu komunistické strany a 100. výročí VŘSR, a to **11. listopadu 2017** na téma „**O teorii a praxi komunistického hnutí**“, s cílem přispět k využití poznatků z realizace marxisticko-leninské teorie v činnosti komunistického hnutí pro jeho další cílevědomý rozvoj. Bylo odsouhlaseno, aby úvodní referát přednesl Josef Skála. Byl vznesen požadavek, aby pro konferenci byl připraven návrh závěrečné deklarace účastníků. Účastníci porady byli informováni, že nakladatelství Orego vydá při příležitosti konference Manifest komunistické strany.

Pro pořadatelské subjekty vyplývá úkol zajistit účast nejméně **pěti účastníků a nejméně jeden diskusní příspěvek**. Bylo rovněž doporučeno, aby každý subjekt přispěl k širšímu využití sborníků vystoupení na konferencích tím, že je mj. zakoupí ze svých prostředků pro funkcionáře svých orgánů i pro základní organizace.

MiHav

KOLUJE PO INTERNETU

Autolékárnička aneb Snad určeno pro poslance?

Mám řidičák od roku 1970 a lékárničku jsem nejen nikdy nepotřeboval, ale neviděl jsem ani jiného řidiče, že by ji někdy použil. Totéž nepamatuju ani jako bývalý hasič z povolání, občas se u takových zásahů nachomýtaje.

Navíc lékárničky, standardně dodávané za 250 korun před čtyřmi roky, jsou víceméně k ničemu. Nůžky, které v nich jsou, jsou jen ozdobou z kusu plechu. Člověk myslí si pomůže i bez lékárničky. Blbovi, který neví, kde a jak zaškrtnit ránu, by i kompletní vybavení sanitky nebylo nic platné. Autolékárnička je jen nástroj buzerace řidičů a zajištění odbytu firmám, které se jejich kompletováním živí..., tak si to přečtěte...

Před asi čtyřmi roky jsme si já a můj syn, v souladu s tehdy novou vyhláškou, vyměnili autolékárničky, v ceně cca 250 Kč/kus.

Dnes jsem se dočetl, že se chystá zákon, který nařídí opět jejich výměnu, údajně kvůli prošlé čtyřleté expirační době. Mám takový skromný dotaz? Může mi někdo z přípravitelů tohoto zákona vysvětlit, jak se po čtyřech letech změní termoizolační vlastnosti termoizolační fólie nebo jak se za stejnou dobu změní schopnost nůžek stříhat náplast nebo obvaz?

To si nedovedu představit, byť jsem vysokoškolsky vystudovaný technik. Vždy jsem měl za to, že termoizolační fólie má zabránit unikání tělesného tepla, že nůžky jsou v lékárnice pro stříhání a nikoli kvůli jejich sterilnosti. Ostatně ani s tou sterilitou obvazů, náplastí, škrtidla a resuscitačních roušek to není v případě úrazů při autohaváriích tak zcela jednoznačné a pravdivost záměru zabránění infikování utrpených poranění není jednoznačná.

Již sám mechanismus poranění v případě autohavárie neprobíhá ve sterilním prostředí a sterilními předměty, takže ještě dříve než dojde k ošetření rány, je tato již infikovaná. Jestliže při resuscitaci provede dýchání z úst do úst osoba s infekční plicní chorobou, žádná desinfikovaná rouška nezabrání přenosu infekce. Taková desinfikovaná rouška nezabrání přenosu plicní infekce ani v opačném směru, takže při tomto úkonu je stejně ohrožen i poskytovatel první pomoci. Nebo snad nějaký náš zákon zakazuje poskytnout dýchání z úst do úst nějaké skupině občanů?

Jako báňský inženýr jsem musel absolvovat i školení na HBZS v Ostravě - Radvanicích, kde nás školili lékaři s praxí při zachraňování životů při důlních haváriích. Ti nám vštěpovali zásady, že prvotní při poskytování záchrany je zabránění ztráty krve a následně podpora plicní ventilace a obnovení srdečních funkcí. Učili nás, že pokud nezabráníme vykrvácení, tak postiženou osobu nezachrání již nikdo a ničím na světě, takže je lepší zabránit krvácení třeba i posmrkaným kapesníkem a že dnešní medicína se dokáže s případnou infekcí vyrovnat, nedokáže ale napumpovat do mrtvolou novou krev.

Takové druhé přirovnání. Naše zákony obecně ukládají každému občanovi poskytnutí první pomoci v případě, že se vyskytne v místě nějaké nehody, ale se vši lidskou moudrostí nestanoví, že to mohou učinit jen sterilními prostředky. To by totiž automaticky znamenalo, že každý občan by musel na kterémkoli místě a v kteroukoli dobu být vybaven lékárníčkou se sterilními prostředky a že by si musel lékárníčku pravidelně po uplynutí expirační doby měnit. Nelze se proto našim občanům divit, že velmi často jsou neteční vůči zraněným osobám a místo poskytnutí pomoci raději z místa nehody zmizí, nebo dělají, že nic nevidí.

Za třetí. Jak by postupovaly naše orgány v případě, že by kontrolovaly vybavení automobilů cizinců, kteří by neměli provedenu výměnu autolékárniček podle tohoto nesmyslu, protože u nich tyto normy neplatí? To je bude někdo při přejezdu hranic informovat o nutnosti koupit si novou lékárníčku, nebo jim to bude prominuto a tím budou naši občané znerovnoprávnění před našimi zákony?

Tak se mi zdá, že kromě proslulé plzeňské právnické fakulty musí někde existovat ještě i podobná lékařská fakulta plodící podobně uvažující zdravotníky jako PF v Plzni plodila právníky.

Ale možná je to tím, že mám jen technické vzdělání a že naši páni profesori nám vštěpovali, kromě technických a přírodovědných věd i zásady logického uvažování.

Věřím, že by se výrobcům lékárníček takový zákon líbil a že by za takový nesmysl silně lobbbovali. Stejně si myslím, že připravovaný zákon o povinné výměně autolékárniček je jejich práce. Jen kdyby bylo v naší republice asi 3 mil. registrovaných motorových vozidel a nová lékárníčka stála jen 150 Kč, tak je to bratru 450 000 000 Kč co čtyři roky, aniž by se nějak starali o odbyt, protože ten by jim zajišťoval stát, dokonce formou zákona. A navíc a především, protože by se nejednalo o státní výdaje, ale výdaje soukromých osob, nemuseli by být výrobci ani obtěžováni výběrovým řízením.

PS. Náš hlavní inženýr na dole Gottwald měl takové pořekadlo: „Přírodní pohromy, války, havárie a nemoci jsou tragédie, ale skutečnou katastrofou je iniciativní, pilný a aktivní blbec!“ V posledních pár letech mi připadá, že je to situace v našich zákonodárných orgánech, před nimiž nás zatím ani Pán Bůh nebyl schopen uchránit!

V Havířově 10. 7. 2014

TAK HLASovali... A VY JE VOLÍTE?!

Pro uvalení sankcí na Českou republiku za nepřijímání migrantů hlasovalo v Evropské unii 18. května 2017 těchto 12 vlastizrádců:

1. Telička.....ANO
2. Ježek.....ANO
3. Charanzová.....ANO
4. Dlabajová.....ANO
5. Zdechovský.....KDU-ČSL
6. Šojdrová.....KDU-ČSL
7. Svoboda.....KDU-ČSL
8. Štetina.....TOP09
9. Niedermayer.....TOP09
10. Polčák.....STAN
11. Ploc.....ČSSD

12. Poche ČSSD

Tak hlasují naši volení zástupci v EU proti zájmům ČR.

Je to skvadra vlastizrádců, kteří by se měli vzdát občanství a zažádat si o německé, když s nimi táhnou za jeden provaz.

Dobrovolně hlasovat proti vlasti je vlastizrada a král by je za to nechal bez milosti popravit.

Škoda, že nemáme krále.

PODĚKOVÁNÍ ČESKÉ TELEVIZI

(Názor divačky na zpravodajství ČT)

Vážení, jistě skoro celý národ nesmírně zajímá, kdo se s kým rozvádí, co zase vyvádí Slováček, jak je to s Jágreem a jeho novou přítelkyní, jestli Doležalová konečně chytila nějakého milionáře, jestli je už starý Trávníček znovu otcem, jak moc se daří Borhyové konečně najít životní lásku, podrobný a zároveň peprný životopis missek...

Ptám se: Koho to zajímá? Cožpak jsme ovce? Toto se dozvídáme z ČT! Co ale neuslyším z televize a co mě skutečně zajímá a pěkně štve, je, proč mi vyjde kubík vody na 182,- Kč. Tzn. vodné + stočné cca 80,-Kč, plus jakýsi paušál ve výši 1960,- Kč za loňský rok. Po dlouhém bádání jsem vyšla za blbce, který tomu nerozumí. Prý je to tím, že zdroje a distribuce vody vlastní zahraniční firma.

Chci tímto sdělením poděkovat naší veřejnoprávní televizi a hlavně ČT24. Sice se nedozvím, který blb dovolil prodat takovou strategickou surovinu, jako je voda, zahraničním firmám, ale zato jsem skoro denně informována o tom, co dělá Kim Čong Un.

Ať se ČT zeptá toho Kim Čong Una, když jsou s ním pořád ve spojení! Prakticky každý den redaktoři vědí, co dělá jeho teta, co jeho strýc, kam šel a co řekl, takže bude určitě znát i toho blba, co tady prodal tu vodu!

Ke Světovému dni uprchlíků

Institut pro lidská práva Akademie sociálních věd KLDK vydal v sobotu bílou knihu, která objasňuje příčinu největší světové uprchlické krize, která se stává každým dnem vážnější, u příležitosti 20. června, Světového dne uprchlíků.

Nyní, když počet uprchlíků celosvětově přesáhl 65 milionů, stal se jedním z nejzávažnějších problémů, kterým čelí mezinárodní společenství v sociálně politické a humanitární oblasti, aby se s tím vypořádalo a zaručilo jejich práva, uvádí bílá kniha a pokračuje:

Hlavní příčinu bezpříkladné uprchlické krize lze dnes připsat agresivní a loupežné zahraniční politice USA a dalších západních zemí. Veškerá zahraniční politika USA a Západu je založena na imperialistickém pohledu v tom, že se dívají spatra na jiné národy a potlačují je při sledování vlastních zájmů při naprostém nerespektování druhých, „logiky síly“ vedené zákonem džungle k ovládnutí všech zemí a národů světa silou a pohledem všeobjímajícího dolaru na hodnoty. Je to kvůli reakční vnější politice USA a Západu, že suverenita zemí je otevřeně porušována a byl vytvořen extrémní politický chaos a nepořádek, aby způsobil brutální porušování lidských práv v různých částech světa.

Uprchlická krize, která v novém století přivedla lidstvo k velkému strachu a neklidu, je nevyhnutelným produktem „války proti terorismu“, kterou Spojené státy rozšiřují po celém světě tím, že ji se západními zeměmi učinily důležitou součástí své zahraniční politiky.

Je zřejmé, že přetrvávající „válka proti terorismu“ charakterizovaná agresí a loupeží, kterou USA vedou k světové nadvládě, dále zvýší počet uprchlíků v cílových zemích a regionech.

Výskyt bezprecedentní uprchlické krize na celém světě je přímo spojen s „barevnou revolucí“, aktivně prosazovanou USA a Západem.

„Barevná revoluce“ je jednou z důležitých zahraničních politik USA a Západu, jejichž cílem je přivést všechny země a národy pod jejich nadvládu a asimilovat je pod vývěsním štítem „svobody“ a „demokracie“.

Reakční ideologická a kulturní otrava a poskytnutí prostředků protivládním silám americkými a ostatními západními zeměmi způsobily takové „barevné revoluce“ jako „růžovou revoluci“, „oranžovou revoluci“ a „tulipánovou revoluci“ v několika zemích východní Evropy a Asie, v důsledku čehož došlo v řadě zemí ke změnám režimu a sporům a občanským válkám a mnoho lidí bylo poníženo na uprchlíky.

Objasnění, že to není nic jiného než USA a další západní země, kdo vytvořil největší uprchlickou krizi a krutě porušují jejich práva, pokračuje v bílé knize:

Administrativa USA dokonce nedávno zveřejnila exekutivní příkaz o přistěhovalectví, který brání uprchlíkům vstoupit do USA po dobu 120 dní. Tento exekutivní příkaz je plný diskriminace muslimů ze Středního východu a Afriky.

Nemálo afrických uprchlíků bylo proti své vůli repatriováno v poutech jako zločinci.

Západní země, které se stylizují do „gentlemanů lidských práv“, zcela odhazující tuto falešnou masku postavily v hraničních oblastech dvojité a trojitě ploty z ostnatých drátů, aby zablokovaly hranice. Dokonce stanovily standardy pro vstup a vrátily ty uprchlíky, kteří tyto standardy nesplňují.

V některých zemích se uprchlíci nacházejí v nákladních kontejnerech v době, kdy probíhají řízení o vstupu, a platí „zákon“, podle kterého ti, kteří si nevolí jinou zemi, nejsou umístěni volně, nýbrž jako zločinci.

Kvůli uzavření hranic a záměrnému pronásledování ze strany USA a dalších západních zemí tráví velké kontingenty uvízlých uprchlíků dny a měsíce venku v příhraničních oblastech těchto zemí bez zajištění základních životních podmínek.

USA a jiné západní země, které způsobily takovou nehumánní událost a posunuly problém uprchlíků do vážné fáze, by se neměly vyhýbat svým povinnostem, ale musí čelit řádnému trestu před mezinárodním soudem pro lidská práva.

Korejská ústřední tisková agentura, Pchjongjang, 17. června 2017

Prohlášení Světové rady míru k situaci ve Venezuele

Světová rada míru vyjadřuje své rozhodné odmítnutí stupňujících se hrozeb proti Bolívarovské republice Venezuela a deklaruje svou bojovnou solidaritu s lidem Venezuely a venezuelskými mírovými a antiimperialistickými silami, jmenovitě s Výborem za mezinárodní solidaritu. Probíhající provokace prezidenta Spojených států amerických Donalda Trumpa koordinované s místní oligarchií a reakční opozicí představují zjevné porušení zásad Charty Organizace spojených národů a hrubý zásah do vnitřních záležitostí Venezuely. Pokračující hospodářská válka kapitalistů spojená se zahraničními sankcemi proti Venezuele a jejímu obyvatelstvu směřuje k další destabilizaci tamní ekonomiky. Iniciativa vyzývající k volbám do Ústavodárného národního shromáždění dne 30. července je svrchovaným právem lidu a jeho legitimní zvolené vlády.

Světová rada míru vyjadřuje touhu mnoha miliónů mírumilovných lidí celého světa bojujících proti imperialismu, za svět míru a sociální spravedlnosti, aby nové Ústavodárné národní shromáždění otevřelo cesty pro prohloubení změn pro nové úspěchy venezuelského lidu. Světová rada míru odsuzuje vnitřní a vnější síly, které organizují a podporují chaos, ničení a teror. Zvláště se Světová rada míru staví proti pokrytectví vlád Spojených států amerických a Evropské unie, které mluvíce o „nutnosti demokratických změn“ podporují přímo i nepřímo stejné reakční síly, které měly jejich podporu i během pokusu o státní převrat v roce 2002. Světová rada míru pozvedá svůj hlas nejen k podpoře zápasu lidu Venezuely, ale i dalších národů Latinské Ameriky za právo rozhodovat o směřování svých zemí a být tak pány svého osudu.

Ať žije antiimperialistická solidarita s lidem Venezuely!

Sekretariát Světové rady míru, 25. července 2017

(Překlad: České mírové hnutí)

PŘIPRAVOVANÉ AKCE

Připravované akce na ÚV KSČM v měsících září a říjen 2017

Datum	zasedací místnost/patro	čas	akce
12. 09.	151/3	9.00	Zasedání vedení NR KČP
19. 09.	153/3	16.00	Setkání s Petrem Šimůnkem
20. 09.	76/1	17.00	Beseda s Rad. Valenčíkem
23. 09.	153/3	9.00	Zasedání Národní rady KČP
25. 09.	76/1	17.00	Klub mezinárodní politiky
10. 10.	151/3	9.00	Vedení NR KČP
10. 10.	153/3	16.00	Setkání s Petrem Šimůnkem
17. 10.	151/3	16.00	Klub historiků
23. 10.	76/1	17.00	Klub mezinárodní politiky

VÝROČÍ, NA KTERÁ BYCHOM NEMĚLI ZAPOMÍNAT

1. 9. 1939 – začala druhá světová válka v Evropě. Hitlerovské Německo napadlo Polsko
4. 9. 1978 – zemřel slovenský básník a protifašistický bojovník Ladislav NOVOMESKÝ (* 27. 12. 1904).
7. 9. 2002 – zemřel český spisovatel Alexej PLUDEK (* 29. 11. 1927)
8. 9. 1943 – byl popraven komunistický novinář, národní hrdina Julius FUČÍK (* 23. 2. 1903)
8. 9. 1941 – zahájena blokáda Leningradu (8. 9. 1941 – 18. 1. 1944)
8. 9. 1944 – zahájení Karpatsko-dukelské operace
9. 9. 1437 – byl popraven husitský hejtman JAN ROHÁČ z Dubé (* 1374)
10. 9. 1652 – se narodil vůdce Chodů Jan Sladký KOZINA (+ popraven 18. 11. 1695)
14. 9. 1937 – zemřel T. G. MASARYK (* 7. 3. 1850)
23. 9. 1938 – mobilizace československé branné moci
23. 9. 1901 – se narodil národní umělec, nositel Nobelovy ceny, básník Jaroslav SEIFERT (+ 10. 1. 1986)
26. 9. 1892 – se narodil Václav NOSEK, český politik (+ 22. 7. 1955)
27. 9. 1941 – R. Heydrich, protektor pro Čechy a Moravu, vyhlásil stanné právo
27. 9. 1972 – v Praze zahájen I. sjezd SSM
28. 9. – DEN ČESKÉ STÁTNOSTI – státní svátek
28. 9. 1951 – skupinou bratří Mašínů byl na stanici SNB Čelakovice zavražděn Jaroslav HONZÁTKO
29. 9. 1939 – Mnichovská dohoda – zabrání „Sudet“
30. 9. 1941 – začala bitva o Moskvu – operace Tajfun
30. 9. 1938 – Československá vláda přijala mnichovský diktát
1. 10. 1938 – Německé vojsko obsadilo české pohraničí
1. 10. 1938 – Čs. vláda vyslovila souhlas s odstoupením Těšínska Polsku
1. 10. 1949 – vyhlášena Čínská lidová republika
4. 10. 1816 – se narodil Eugéne Edine POTTIER, autor Internacionály (+ 6. 11. 1886)
6. 10. 1944 – bitva na DUKLE – Den Československé lidové armády
6. 10. 1922 – se narodil Ivan SKÁLA, český básník (+ 6. 2. 1997)

BLAHOPŘEJEME

Dne 12. září se dožívá 60 let člen okresního výboru soudruh

STANISLAV ŠRÁMEK

z Podolánky

* * *

15. září se 85 let dožívá soudružka

MILOSLAVA KOVAČKOVÁ

z Měšic

*Jubilantům blahopřejeme a přejeme především hodně zdraví, štěstí a osobní pohody.
OV KSČM Praha-východ*

NATO ochrana? **ME** riziko? 4.0 **C** INDUSTRY BUDOUCNOST **ČR?** migrační krize

přednášející:

prof. Ing. Peter Staněk, Csc., **ekonom a prognostik, Ekonomický ústav SAV**

prof. PhDr. Oskar Krejčí, Csc., **politolog, historik a pedagog**

Lenka Procházková, **signatářka Charty 77, spisovatelka a aktivistka**

Doc. Radim Valenčík, Csc., **politik, pedagog, spisovatel, ekonom a novinář**

pplk. v. v. Ing. Ivan Kratochvíl, **Čs. vojáci v záj. za mír**

PhDr. Ľuboš Blaha, PhD., **poslanec Národnej rady Slovenskej republiky**

PhDr. Josef Skála, Csc., **historik, pedagog a politolog**

Oldřich Bubeníček, **hejtman Ústeckého kraje**

LITOMĚŘICKÝ **3. ročník** ODBORNÝ SEMINÁŘ **30. září 2017**

KD Hrad Litoměřice 9:30 hod.

pořádá KV KSČM Ústí n. L., Mediální partneři: Svobodné rádio, Haló noviny

27. SETKÁNÍ OBČANŮ VE SVOJŠICÍCH

– dříve pod Kunětickou horou

16.9. 2017 od 10h.

10 h. **PARDUBICKÁ ŠESTKA**

11 h. **EVA A VAŠEK**

14 h. **EXPRESS**

MÍR VE SVĚTĚ, SPRAVEDLNOST A BEZPEČÍ DOMA

Mítink od 13 h.

Za účasti vedení KSČM, poslanců EP, poslanců PS PČR, zahraničních delegací
a kandidátů za KSČM do Poslanecké sněmovny

DOPLŇKOVÝ PROGRAM

- 14 h. – předání cen Spolku českých novinářů
a slosování vstupenek
- * Knihy nakladatelství FUTURA
 - * Soutěže pro děti o ceny
 - * Autogramiáda
 - * Prodej regionálních specialit
 - * Občerstvení a zábava pro celou rodinu

HALÓ

FUTURA

DISKUSNÍ STAN

3 x 45 minut besed

- od 11 h. – poslanci EP a PS PČR
- od 12 h. – kandidáti do PS
- od 14 h. – vedení KSČM

Moderují poslankyně PS PČR Soňa Marková
a Květa Matušovská

Vstupné 50 Kč

Děti zdarma * Změna programu vyhrazena

GPS místa: 49.9704539N, 15.6024414E

DOPRAVA AUTOBUSY

Z Hradce Králové od VČE v 9.30; zpět v 15.00

Z Pardubic od nádraží ČD v 9.30 a 10.30; zpět v 15.30

Příští celookresní porada funkcionářů, členů a sympatizantů se uskuteční ve středu 4. října 2017 od 8:30 hodin s programem:

- Informace z jednání vyšších stranických orgánů (*Zd. Štefek*)
 - Aktuální úkoly pro ZO a vedoucí okrsků (*M. Havlíček*)
 - Příprava výročních členských schůzí (*M. Havlíček*)
 - Volby 2017 - aktuální úkoly (*P. Posolda*)
 - Výměna zkušeností - různé

PROGRAM SLAVNOSTI HALÓ NOVIN:

- 10.00 TOX Poděbrady
10.10 Zahájení – Marta Semelová a Petr Kejzar
10.20 TOX Poděbrady
10.40 Představení kandidátů do Poslanecké sněmovny PČR
10.55 TOX Poděbrady
11.15 Představení kandidátů do Poslanecké sněmovny PČR
11.30 Zpěvák Richard Sacher
11.45 Představení kandidátů do Poslanecké sněmovny PČR
11.55 Zpěvák Richard Sacher
12.15 Politická část – vystoupení člena vedení ÚV KSČM
13.00 TOX Poděbrady
13.20 Okénko novinářů
13.40 Hudební program Křížkovy fontány

V průběhu slavnosti proběhne

- vylosování Velké letní soutěže
- předání novinářské ceny

Novinářská cena
Dobrotivý hlas

KV KSČM PRAHA
HALÓ
VE SPOLUPRÁCI S FUTURA, a.s.
23. září 2017
SLAVNOST Haló novin
Přijďte podpořit kandidáty KSČM do Poslanecké sněmovny PČR
na Výstaviště, Praha 7, u Křížkovy fontány od 10 hodin
MÍR, SPRAVEDLNOST, BEZPEČÍ
www.kscm.cz

A JEDNA NA KONEC

„Dobrý večer paní řidičko, silniční kontrola. Víte, že vám nesvítí levý světlomet?“

„Vím.“

„Tak to bude za 1 000,- Kč!“

„Hmm, když já to neumím vyměnit.“

„Tak to bude za 1 500,- Kč!“

Řidička vytáhne z kufru náhradní žárovku a sladce se zeptá: „A vy to umíte vyměnit?“

Policianti se po sobě poněkud šokovaně podívají: „To nemyslíte vážně, že ne?“

„No máte na autě napsáno „Pomáhat a chránit...“, tak když to vyměníte, tak mi pomůžete a rovnou mě ochráníte, ne?“

„Paní řidičko!!! Dýchněte si a jedte!!! A řekněte manželovi, ať vám to vymění!!!“

„No to teda jako ne... kvůli blbě žárovce si fakt manžela pořizovat nebudu!!!“

„Proboha jedte už pryč!!!“

Zpravodaj vydává OV KSČM Praha-východ. Naše web stránky: tresnicka.kscm.cz
Elektronická pošta „ov.prvych@kscm.cz“. Telefon 222 897 460 nebo mobil 725 646 019